

GRAVISSIMUM EDUCATIONIS

การศึกษาแบบคริสต์

ประกาศโดยพระสันตะปาปาปอลที่ 6 เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 1965

บทนำ

สภาสังคายนาสากลได้พิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบถึงบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งยวดของการศึกษาต่อชีวิตมนุษย์ และอิทธิพลที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ของการศึกษาที่มีต่อความเจริญก้าวหน้าของสังคมในยุคนี้⁽¹⁾ •

อันที่จริงแล้ว สภาพแวดล้อมในยุคสมัยของเราทำให้การให้การศึกษแก่เยาวชนทำได้ง่ายขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้การให้การศึกษแก่เยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนมากขึ้นด้วย และที่มากไปกว่านี้คือ การศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ก็จำเป็นด้วย • มนุษย์ตระหนักถึงศักดิ์ศรีและบทบาทหน้าที่ของตนมากยิ่งขึ้น พวกเขาต้องการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในมิติทางสังคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมิติทางเศรษฐกิจและการเมืองของชีวิตมากขึ้น⁽²⁾ • บางครั้งมนุษย์ก็สามารถผลิตผลิตตามอัธยาศัยได้ เพราะความเจริญก้าวหน้าอย่างน่าทึ่งทางเทคโนโลยี การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และช่องทางการสื่อสารรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้มนุษย์สามารถสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของตนได้ง่ายดายยิ่งขึ้น และสามารถเติมเต็มชีวิตของกันและกันผ่านทางสายสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และระหว่างชนชาติอย่างใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น •

สิ่งที่เป็นผลตามมามีคือ ในทุกหนแห่งมีความพยายามส่งเสริมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น • การรับรองสิทธิของมนุษย์ทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิพื้นฐานของเด็กและพ่อแม่ที่จะได้รับการศึกษามีการประกาศรับรองอยู่ในเอกสารสาธารณะรูปแบบต่างๆ⁽³⁾ • ในขณะที่จำนวนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วก็ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ครอบคลุมอาณาบริเวณกว้างขวางมากขึ้นตามไปด้วย อีกทั้ง มีการก่อตั้งสถาบันการศึกษาในลักษณะอื่นๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย • การค้นคว้าทดลองใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อแสวงหา วิธีการให้การศึกษาและการสอน • เกิดมีความพยายามอย่างใหญ่หลวงในการจัดการการศึกษาให้ทั่วถึงสำหรับทุกคน ถึงกระนั้นก็ตาม เด็กและเยาวชนจำนวนมากก็ยังไม่ได้รับการศึกษา แม้กระทั่งที่เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สุด เด็กและเยาวชนจำนวนมากก็ไม่ได้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม ซึ่งมุ่งที่จะพัฒนาทั้งความจริงและความรักควบคู่กันไป •

พระศาสนจักรได้รับมอบหมายจากพระคริสตเจ้าให้ประกาศห้สธรรมแห่งการไถ่กู้แก่มวลมนุษย์ และการกลับคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว พระศาสนจักร ผู้เป็นมารดา คักดีลธิ์ของชาวเรา จำเป็นจะต้องทำหน้าที่เพื่อชีวิตทั้งครบของมนุษย์ ซึ่งหมายถึงชีวิตฝ่ายโลกด้วย トラบ ใดที่มีผลต่อกระแสเรียกแห่งสวรรค์⁽⁴⁾ • ดังนั้น พระศาสนจักรจึงมีบทบาทต่อความเจริญก้าวหน้าและ พัฒนาการของการให้การศึกษา • ด้วยเหตุนี้เอง สภาสังคายนาฯ จึงขอประกาศหลักการขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการให้การศึกษาแบบคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน • หลังจากการประชุมสังคายนาแล้ว คณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่องจะทำหน้าที่ในการขยายความหลักการเหล่านี้โดยละเอียด และบรรดาสภา สังฆราชในท้องถิ่นต่างๆ จะต้องนำหลักการเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่าง กันออกไป •

1. ความหมายของสิทธิขั้นพื้นฐานที่เป็นสากลในการได้รับการศึกษา

มนุษย์ทุกคน ทุกเชื้อชาติ สถานะ และวัย ต่างก็มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ จึงย่อมมีสิทธิที่มี อาจจะแบ่งแยกก็คิดกันได้โนอันที่จะได้รับการศึกษา⁽⁵⁾ ที่ตรงกับเป้าหมายสูงสุดของตน⁽⁶⁾ อีกทั้งตรงกับ ความสามารถ เพศ ตลอดจนวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีในประเทศของตน โดยที่การให้ การศึกษานั้นจะต้องกลมกลืนกับความสัมพันธ์อันพ้องกับคนอื่นๆ เพื่อที่จะส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกัน อย่างแท้จริงและก่อให้เกิดสันติสุขในโลก • เนื่องจากการศึกษาที่แท้จริงมีเป้าหมายในการหล่อหลอม มนุษย์เพื่อให้บรรลุจุดหมายสูงสุดของเขาและเพื่อประโยชน์สุขแห่งสังคม โดยในฐานะที่เป็นมนุษย์ เขาเป็น หนึ่งในสมาชิกของสังคม และในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ เขาจะต้องรับภาระผูกพันทางสังคมร่วมกับคนอื่นๆ •

ดังนั้น ด้วยอาศัยความก้าวหน้าของความรู้ทางจิตวิทยา ศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เด็กและ เยาวชนจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างผสมกลมกลืนกันตามสมรรถนะของพวกเขาทั้งในด้านร่างกาย ศีลธรรม และชาวนบัญญัติ เพื่อที่พวกเขาจะค่อยๆ ซึมซับสำนึกแห่งความรับผิดชอบอย่างมีวุฒิภาวะ ใน ความเพียรพยายามโดยไม่หยุดยั้งที่จะก่อร่างสร้างชีวิตของตนอย่างเหมาะสม และแสวงหาอิสรภาพอย่าง แท้จริง เพื่อพวกเขาจะได้ผ่านพ้นความผันแปรในชีวิตไปได้ด้วยความกล้าหาญและความแน่วแน่ • เมื่อ พวกเขาเติบโตขึ้น เด็กและเยาวชนควรจะได้เรียนรู้เพศศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสมและรอบคอบ • นอกจากนี้ พวกเขาควรจะได้รับการฝึกฝนให้มีส่วนร่วมในชีวิตสังคม โดยได้รับการอบรมชี้แนะเพื่อพัฒนา ทักษะที่จำเป็นและเหมาะสม อันจะส่งผลให้พวกเขากระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรต่างๆ เพื่อ ชุมชน เปิดใจสานสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเต็มใจในการเสริมสร้างสาธารณประโยชน์ •

ในทำนองเดียวกัน สภาสังคายนาฯ ขอประกาศว่า เด็กและเยาวชนมีสิทธิที่จะได้รับแรงกระตุ้น บันดาลใจให้ไตร่ตรอง ประเมินคุณค่าทางศีลธรรมด้วยมโนธรรมอันเที่ยงตรง และน้อมรับเอาคุณค่านั้นมา ถือปฏิบัติอย่างเป็นของตนเอง พร้อมๆ ไปด้วยความรู้รักและความรักในพระเจ้า • ด้วยเหตุนี้เอง สภาสังคายนาฯ ขอส่งคำวิงวอนด้วยความจริงใจไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ หรือผู้ที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการศึกษาให้ได้โปรดดูแลมิให้เยาวชนถูกริดรอนสิทธิอันศักดิ์สิทธิ์ประการนี้ของเขา • สภาสังคายนาฯ ขอกระตุ้นเตือนลูกๆ ของพระศาสนจักรให้ใส่ใจด้วยความเอื้ออาทรกับแวดวงการศึกษาทั้งหมด โดยระลึกเสมอถึงความจำเป็นในการอำนวยความสะดวกอย่างเร่งด่วนให้เกิดการให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่คนทุกคนในทุกส่วนของโลก⁽⁷⁾ •

2. การให้การศึกษาแบบคริสต์

เนื่องจากคริสตชนทุกคนได้กลับกลายเป็นมนุษย์ใหม่โดยอาศัยน้ำและพระจิตแล้ว⁽⁸⁾ พวกเขาจึงได้ชื่อว่าเป็น และควรจะเป็นบุตรของพระเจ้า พวกเขาจึงมีสิทธิได้รับการศึกษาแบบคริสต์ • การศึกษาแบบคริสต์นี้มีได้มุ่งเพียงแต่ให้มนุษย์เจริญวุฒิภาวะตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ยังมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ การนำไปสู่เป้าหมายของการที่จะคอยๆ ชี้นำให้ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วรู้ถึงรหัสธรรมแห่งการไถ่กู้ อันจะทำให้พวกเขาตระหนักมากยิ่งขึ้นถึงพระคุณแห่งความเชื่อที่พวกเขาได้รับ และพวกเขาจะได้เรียนรู้ถึงการสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาในองค์พระจิตและในความจริง (เทียบ ยน. 4:23) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัตรปฏิบัติของพิธีกรรม และการดำเนินชีวิตของตนตามแบบอย่างของมนุษย์ใหม่ที่ได้รับการสรรค์สร้างด้วยความชอบธรรมและความศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริง (เทียบ อฟ. 4:22-24) อีกทั้งพวกเขาจะได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยอาศัยความเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ในองค์พระคริสตเจ้า (เทียบ อฟ. 4:13) และมุ่งมั่นที่จะร่วมมีส่วนทำให้พระกายทิพย์เจริญเติบโตขึ้น นอกจากนี้ ด้วยตระหนักถึงกระแสเรียกของตน พวกเขาไม่แต่เพียงจะเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นประจักษ์พยานถึงความหวังที่อยู่ภายในตัวของพวกเขา (เทียบ ปต. 3:15) แต่ยังเรียนรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการหล่อหลอมโลกตามแบบคริสต์ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อฤทธิ์กุศลแห่งการไถ่กู้ของพระคริสตเจ้าก่อให้เกิดคุณความดีแก่สังคมโดยรวม⁽⁹⁾ • ด้วยเหตุนี้เอง สภาสังคายนาฯ ขออ้าเตือนบรรดาผู้อภิบาลสัตบุรุษให้ตระหนักถึงหน้าที่ที่สำคัญในการดูแลเหล่าสัตบุรุษทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเยาวชนซึ่งเป็นความหวังของพระศาสนจักร ให้ได้รับการศึกษาแบบคริสต์นี้⁽¹⁰⁾ •

3. ผู้รับผิดชอบในการให้การศึกษาอบรม

ด้วยเหตุที่พ่อแม่เป็นผู้ให้ชีวิตแก่ลูก พ่อแม่จึงมีพันธะหน้าที่ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการให้การศึกษาแก่ลูก ดังนั้น พ่อแม่จึงนับว่าเป็นครูคนแรกและเป็นบุคคลหลักในการศึกษาของลูก⁽¹¹⁾ • บทบาทของพ่อแม่ในการให้การศึกษาที่มีความสำคัญมากจนกระทั่งว่า ถ้าขาดการให้การศึกษาจากพ่อแม่ก็ยากที่จะหาการศึกษาอื่นใดมาทดแทนได้ • พ่อแม่เป็นผู้มีหน้าที่ในการสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้มีชีวิตชีวาเปี่ยมด้วยความรักและความศรัทธาต่อพระเจ้าและความเคารพต่อมนุษย์ ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการศึกษาทั้งเพื่อตัวบุคคลเองและเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่ครบถ้วนรอบด้านแก่ลูก • ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นโรงเรียนแห่งแรกที่ปลูกฝังคุณธรรมทางสังคมซึ่งจำเป็นสำหรับทุกๆ สังคม • โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวคริสต์ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพระพรพรทานและพระคุณแห่งศีลสมรส เด็กๆ ควรจะได้รับการอบรมสั่งสอนตั้งแต่ยังเล็กเกี่ยวกับพระเจ้าตามข้อความเชื่อที่ได้รับผ่านทางศีลล้างบาป ให้อ่านคัมภีร์พระเป็นเจ้า และรักเพื่อนมนุษย์ • ในครอบครัวนี้เองที่เด็กๆ จะได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสังคมมนุษย์อันครบบริบูรณ์และเกี่ยวกับพระศาสนจักรเป็นครั้งแรก • ในที่สุด ครอบครัวนี้เองจะค่อยๆ นำให้พวกเขาเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในสังคมอย่างกัลยาณมิตรกับเพื่อนมนุษย์ และกับประชากรของพระเจ้า • ขอให้พ่อแม่ตระหนักถึงความสำคัญเหลือคณานับของครอบครัวคริสต์ที่แท้จริงต่อชีวิตและความเจริญก้าวหน้าของประชากรของพระเจ้า⁽¹²⁾ •

ในการให้การศึกษาแก่ลูกซึ่งพ่อแม่มีหน้าที่เบื้องต้นนั้น ครอบครัวจำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากทุกภาคส่วนในชุมชน • ดังนั้น นอกเหนือไปจากสิทธิของพ่อแม่และผู้ที่มีหน้าที่ให้ความไว้วางใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้การศึกษาแล้ว สิทธิและหน้าที่บางประการเป็นของประชาสังคมซึ่งมีบทบาทในการจัดหาสิ่งจำเป็นต่อการสร้างประโยชน์สุขส่วนรวม • ประชาสังคมมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาให้กับเยาวชนด้วยวิธีต่างๆ ได้แก่ การคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ของพ่อแม่และผู้ที่มีหน้าที่ให้ความไว้วางใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา และการให้ความช่วยเหลือแก่พ่อแม่และหน่วยงานทางสังคมอื่นๆ ในส่วนที่พวกเขาไม่สามารถจะจัดการได้เอง เพื่อให้เกิดการศึกษาตามความประสงค์ของพ่อแม่ และนอกจากนี้แล้วอาจรวมถึง การจัดตั้งโรงเรียนและสถาบันการศึกษาอื่นๆ ตามความจำเป็นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สุขส่วนรวม⁽¹³⁾ •

ท้ายที่สุด พระศาสนจักรมีหน้าที่เป็นพิเศษในการให้การศึกษา ทั้งนี้ พระศาสนจักรไม่เพียงแต่จะต้องได้รับการยอมรับในฐานะของประชาคมมนุษย์ที่มีความสามารถในด้านการศึกษาอบรมเท่านั้น แต่ยังคงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกาศถึงหนทางแห่งความรอดพ้นแก่มนุษย์ทั้งมวล การถ่ายทอดถึงชีวิตของพระคริสต์แก่เหล่าสัตบุรุษที่มีความเชื่อ และการช่วยเหลือด้วยความห่วงใยอันไม่มีสิ้นสุดเพื่อให้มนุษย์สามารถบรรลุถึงความครบครันในชีวิตของเขา⁽¹⁴⁾ • พระศาสนจักรมีพันธะประดุจดังแม่ที่คอยอบรมสั่งสอนลูกของตน เพื่อให้ทั้งชีวิตของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยจิตตารมณ์พระคริสต์ ในขณะเดียวกัน พระศาสนจักร

ต้องพยายามโดยสุดความสามารถในอันที่จะส่งเสริมให้มนุษย์ทุกคนบรรลุถึงความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ครบ ครัน สร้างความดีงามให้แก่สังคมโลก และสรรค์สร้างให้โลกนี้มีมนุษยธรรมเพิ่มมากขึ้น⁽¹⁵⁾ •

4. เครื่องช่วยต่างๆ ในการให้การศึกษแบบคริสต์

เพื่อให้สามารถกระทำบทบาททางการศึกษาอย่างบรรลุผล พระศาสนจักรซึ่งกระตือรือร้นอยู่แล้วที่จะใช้เครื่องช่วยต่างๆ ที่เหมาะสม ยังให้ความสนใจเป็นพิเศษในเครื่องช่วยที่เป็นของพระศาสนจักรเอง และที่เป็นเอกกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด คือการสอนคำสอน⁽¹⁶⁾ ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้ความเชื่อกระจ่างแจ้งและเข้มแข็งขึ้น ทั้งยังหล่อเลี้ยงบำรุงชีวิตด้วยจิตตารมณ์พระคริสต์ นำไปสู่ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในรหัสธรรมแห่งพิธีกรรม⁽¹⁷⁾ และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการเผยแผ่ธรรม • พระศาสนจักรชื่นชมเป็นอย่างมากและแสวงหาหนทางในการบูรณาการจิตตารมณ์ของพระศาสนจักรและยกระดับเครื่องช่วยอื่นๆ อันเป็นมรดกของมนุษยชาติซึ่งมีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมวิญญูญาณและพัฒนาามมนุษย์ เช่น การใช้สื่อสารมวลชน⁽¹⁸⁾ การอาศัยกลุ่มต่างๆ ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาจิตใจและร่างกาย สมาคมเยาวชนต่างๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียน •

5. ความสำคัญของโรงเรียน

ในบรรดาเครื่องมือต่างๆ ในการให้การศึกษานั้น โรงเรียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ⁽¹⁹⁾ • โรงเรียนไม่ได้มีเป้าหมายเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือพิเศษในการพัฒนาสติปัญญาเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือในการหล่อหลอมสมรรถนะในการตัดสินใจอย่างถูกต้อง การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชนรุ่นก่อน การส่งเสริมความสำนึกในคุณค่าชีวิต และการเตรียมความพร้อมด้านการทำงานอาชีพอีกด้วย • โรงเรียนทำหน้าที่ในการส่งเสริมมิตรภาพ และสนับสนุนจิตตารมณ์แห่งความเข้าใจซึ่งกันและกันและกันในระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถและภูมิหลังที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้รับการก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางที่กิจกรรมการงาน และความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบร่วมกันของครอบครัว บรรดาครู สมาคมต่างๆ หลากหลายที่ส่งเสริมชีวิตทางด้านวัฒนธรรม หน้าที่พลเมือง และศาสนา รวมทั้งประชาสังคม และชุมชนของมนุษย์โดยรวม •

กระแสเรียกที่งดงามยิ่งและมีความสำคัญเป็นอย่างมากได้แก่ กระแสเรียกของผู้ที่ช่วยเหลือพ่อแม่ในการปฏิบัติหน้าที่ และของผู้ที่เป็นตัวแทนของชุมชนในการทำงานการศึกษาในโรงเรียน • ผู้ที่ได้รับกระแส

เรียกเช่นนี้จำเป็นจะต้องมีปัญญาและจิตใจดีงามเป็นพิเศษ ต้องเตรียมตัวด้วยความรอบคอบอย่างมาก และพร้อมที่จะเริ่มต้นใหม่และปรับเปลี่ยนได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา •

6. หน้าที่และสิทธิของพ่อแม่

พ่อแม่ผู้ซึ่งมีสิทธิและหน้าที่พื้นฐานซึ่งมีอาจจะถ่ายโอนให้แก่ผู้อื่นได้ในการให้การศึกษอบรมแก่ลูก จะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเลือกโรงเรียนให้แก่ลูกของตน • ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานที่มีภาระหน้าที่ในการคุ้มครองและปกป้องสิทธิพลเมืองจำเป็นจะต้องดูแลให้การจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือโรงเรียน เป็นไปด้วยความเป็นธรรม อันจะยังผลให้พ่อแม่มีอิสระอย่างแท้จริงในการตัดสินใจตามมโนธรรมของตนในการเลือกโรงเรียนที่เขาต้องการให้ลูกเข้ารับการศึกษา⁽²⁰⁾ •

นอกจากนี้ รัฐยังมีหน้าที่ดูแลให้พลเมืองทุกคนเข้ามีส่วนร่วมในวัฒนธรรม และเตรียมพวกเขาอย่างเหมาะสมให้รู้จักสิทธิและปฏิบัติตามหน้าที่พลเมืองของตน • ดังนั้น รัฐจำเป็นจะต้องคุ้มครองสิทธิของเด็กๆ ให้ได้รับการศึกษอบรมในโรงเรียนอย่างเพียงพอ ตรวจสอบความรู้ความสามารถของครูและความ เป็นเลิศในการฝึกอบรมพวกเขา ดูแลสุขภาพของนักเรียน และโดยทั่วไป ให้การส่งเสริมโครงการเกี่ยวกับโรงเรียนโดยรวม • ทั้งนี้ รัฐพึงจะยึดถือหลักการในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมรับไปทำแทน ซึ่งจะทำให้ไม่มีโรงเรียนประเภทใดมีอำนาจผูกขาด ซึ่งขัดต่อสิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์ ขัดต่อการพัฒนาและการ เผยแพร่วัฒนธรรม ขัดต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของพลเมือง และขัดต่อการดำรงอยู่ของกลุ่มชนที่ แตกต่างกัน ซึ่งในทุกวันนี้เป็นหลักที่ถือปฏิบัติกันอยู่ในหลายๆ สังคม⁽²¹⁾ •

ดังนั้น สภาสังคายนาศาสนา ขอกระตุ้นเตือนให้เหล่าสัตบุรุษให้ความช่วยเหลืออย่างสุดความสามารถในการค้นหาวិธีการให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่เหมาะสม รวมทั้ง การหล่อหลอมครูเพื่อให้สามารถให้การศึกษาก็แท้จริงแก่เด็กและเยาวชน • นอกจากนี้ พ่อแม่ควรจะช่วยเหลืองานของโรงเรียนโดยผ่านทาง สมาคมหรือองค์กรต่างๆ ที่เป็นการรวมตัวของผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้การศึกษอบรม ทางด้านศีลธรรมที่โรงเรียนพึงให้นักเรียน⁽²²⁾ •

7. การศึกษาด้านศีลธรรมและศาสนาในทุกโรงเรียน

ด้วยเหตุที่พระศาสนจักรตระหนักดีถึงภาระรับผิดชอบอันหนักหน่วงในการดูแลให้การศึกษอบรม ทางด้านศีลธรรมและด้านศาสนาให้แก่บรรดาลูกๆ ทุกคนอย่างเอาจริงเอาจัง พระศาสนจักรจึงต้องมอบ

ความรักเป็นพิเศษและความช่วยเหลือให้กับลูกๆ จำนวนมากที่กำลังได้รับการฝึกสอนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ใช่คาทอลิก • พระศาสนจักรสามารถทำหน้าที่เช่นนี้ได้โดยอาศัยการดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานของบรรดาผู้ที่มีหน้าที่ในการสอนและการบริหารจัดการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านี้ และโดยการปฏิบัติตนเยี่ยงธรรมชาติของบรรดาเพื่อนนักเรียนของพวกเขา⁽²³⁾ แต่ที่สำคัญเป็นพิเศษคือ คณะสงฆ์และฆราวาสที่ถ่ายทอดคำสอนแห่งการไถ่กู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับอายุและสภาวะแวดล้อมของพวกเขา และให้ความช่วยเหลือทางจิตวิญญาณแก่พวกเขาในทุกๆ ทางตามแต่ที่เวลาและปัจจัยแวดล้อมจะเอื้ออำนวย •

พระศาสนจักรขอเตือนให้พ่อแม่ระลึกถึงหน้าที่ของตนในการจัดให้ลูกได้เรียนคำสอน และอาจจะต้องถึงกับเรียกร้องให้ลูกๆ ของตนมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือในเรื่องนี้ เพื่อที่จะก้าวหน้าไปในการหล่อหลอมแบบคริสต์ศรัทธาไปกับการศึกษาฝ่ายโลก • ดังนั้น พระศาสนจักรขอแสดงความชื่นชมต่อหน่วยงานต่างๆ ของรัฐและของสังคมที่คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายของสมาชิกในสังคมปัจจุบันและให้ความเคารพในเสรีภาพของการนับถือศาสนา ช่วยเหลือให้ครอบครัวต่างๆ สามารถให้การศึกษากับลูกๆ ของเขาตามหลักศีลธรรมและหลักศาสนาของแต่ละครอบครัวได้ในทุกโรงเรียน⁽²⁴⁾ •

8. โรงเรียนคาทอลิก

อิทธิพลของพระศาสนจักรในแวดวงการศึกษาปรากฏเด่นชัดได้ในลักษณะเฉพาะของโรงเรียนคาทอลิก • โรงเรียนคาทอลิกมุ่งมั่นในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายทางวัฒนธรรมและการหล่อหลอมเยาวชนไม่น้อยไปกว่าโรงเรียนอื่นๆ • แต่หน้าที่เฉพาะของโรงเรียนคาทอลิกคือ การสร้างบรรยากาศพิเศษภายในชุมชนโรงเรียนให้เป็นบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาด้วยจิตตารมณ์แห่งอิสรภาพและความรักของพระวรสาร เพื่อช่วยเหลือให้เยาวชนเติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ใหม่ที่ได้รับการชุบสร้างจากศีลล้างบาป ในช่วงเวลาที่พวกเขากำลังพัฒนาบุคลิกภาพของตน และในที่สุด การจัดระเบียบวัฒนธรรมทั้งหมดให้สอดคล้องกับข่าวดีแห่งการไถ่กู้ เพื่อให้ความรู้ที่นักเรียนค่อยๆ สร้างสมเกี่ยวกับโลก ชีวิต และมนุษย์ จะได้รับความกระจ่างด้วยแสงแห่งความเชื่อ⁽²⁵⁾ • ด้วยเหตุนี้เอง ในขณะที่โรงเรียนคาทอลิกเปิดรับความก้าวหน้าของโลกร่วมสมัยอย่างเต็มที่ โรงเรียนคาทอลิกก็ชี้แนะให้นักเรียนของตนทำงานให้เกิดประสิทธิผลเพื่อประโยชน์สุขของบ้านเมือง และเตรียมพวกเขาให้พร้อมที่จะทำงานรับใช้การเผยแผ่พระอาณาจักรของพระเจ้า เพื่อที่ว่าอาศัยการดำเนินชีวิตธรรมชาติอย่างที่เป็นแบบอย่าง ดังที่เคยมีมาในอดีต พวกเขาจึงเป็นประจักษ์ชัดเชื่อแบ่งในประชาคมมนุษย์ •

ดังนั้น ด้วยเหตุที่โรงเรียนคาทอลิกสามารถเป็นเครื่องมือในการทำให้พันธกิจของประชากรของพระเจ้าบรรลุผลและทำให้เกิดการเสวนาระหว่างพระศาสนจักรกับประชาคมโลกอันเอื้อประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โรงเรียนคาทอลิกจึงคงความสำคัญอย่างยิ่งยวดแม้ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ ดังที่พระศาสนจักรได้ประกาศไว้ในเอกสารคำสอนมากมายหลายฉบับ⁽²⁶⁾ สภาสังคายนาฯ ขอประกาศอีกครั้งหนึ่งว่า พระศาสนจักรมีสิทธิที่จะจัดตั้งและบริหารโรงเรียนทุกประเภทและทุกระดับอย่างเสรี • สภาสังคายนาฯ ขอเรียกร้องให้ทุกคนพึงตระหนักว่า การใช้สิทธิในลักษณะนี้จะต้องยังประโยชน์สูงสุดในการปกป้องเสรีภาพในการปฏิบัติตามมโนธรรม สิทธิของพ่อแม่ ตลอดจนถึงเป็นการเพิ่มคุณค่าให้วัฒนธรรมเองด้วย •

ขอให้บรรดาครูทั้งหลายพึงระลึกไว้เสมอว่า เป้าหมายและแผนงานทางการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกจะสำเร็จลุล่วงไปได้ก็โดยอาศัยบรรดาครูนี้เอง⁽²⁷⁾ • ดังนั้น ครูควรจะได้รับการศึกษาอบรมให้มีคุณวุฒิทั้งในความรู้ทั้งทางโลกและทางศาสนา รวมถึงทักษะทางการสอนที่ก้าวทันการค้นพบต่างๆ ในโลกสมัยใหม่ • ด้วยความสนิทสัมพันธ์ใกล้ชิดกันด้วยความรักในระหว่างบรรดาครูด้วยกัน ความผูกพันกับนักเรียน และการเต็มเปี่ยมไปด้วยจิตตารมณ์การเผยแผ่ธรรม ขอให้ครูทั้งหลายเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสต์ พระอาจารย์หนึ่งเดียวของเรา ทั้งด้วยการดำรงชีวิตและด้วยการสั่งสอนของพวกเขา • ขอให้ครูทำงานร่วมกับพ่อแม่และพร้อมไปกับพ่อแม่ในแต่ละช่วงเวลาแห่งการให้การศึกษาอบรม โดยคำนึงถึงความแตกต่างกันในด้านเพศ และจุดมุ่งหมายเฉพาะที่พระเจ้าประทานให้มนุษย์แต่ละเพศในครอบครัวและในสังคม • ขอให้บรรดาครูพยายามอย่างสุดความสามารถในการกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง และหลังจากพวกเขาจบการศึกษาไปแล้วก็ยังคงช่วยเหลือพวกเขาด้วยคำแนะนำ มิตรภาพ และจัดให้มีกลุ่ม มีการรวมตัวกันในลักษณะพิเศษที่เต็มเปี่ยมด้วยจิตตารมณ์พระศาสนจักรอย่างแท้จริง • สภาสังคายนาฯ ขอประกาศว่า งานของบรรดาครูเหล่านี้สมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นงานเผยแผ่ธรรมอย่างแท้จริง และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อยุคสมัยของเรา และนับเป็นการรับใช้ที่แท้จริงต่อสังคม • สภาสังคายนาฯ ขอเตือนพ่อแม่คาทอลิกถึงหน้าที่ที่จะต้องฝากฝังลูกๆ ของตนกับโรงเรียนคาทอลิกที่ใดก็ตามและเมื่อใดก็ตามที่จะเป็นไปได้ และให้การสนับสนุนแก่โรงเรียนเหล่านี้มากที่สุดตามกำลังความสามารถ และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนคาทอลิกเพื่อการศึกษาแก่ลูกๆ ของตน⁽²⁸⁾ •

9. โรงเรียนคาทอลิกประเภทต่างๆ

โรงเรียนทุกโรงเรียนที่ขึ้นอยู่กับการบริหารของพระศาสนจักรไม่ทางใดก็ทางหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามแนวความคิดเหล่านี้เท่าที่จะเป็นไปได้ แม้ว่าโรงเรียนคาทอลิกจะต้องมีรูปแบบที่ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น⁽²⁹⁾ • ดังนั้น พระศาสนจักรเห็นถึงคุณค่าและนิยมชมชื่นเป็นพิเศษกับบรรดาโรงเรียนคาทอลิกที่ดำเนินงานอยู่ในพระศาสนจักรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นใหม่ และเปิดรับนักเรียนที่ไม่ใช่คาทอลิกเข้าเรียนด้วย •

ในการก่อตั้งและการจัดการโรงเรียนคาทอลิกนั้นควรให้ความสนใจกับความต้องการของโลกในทุกวันนี้ • ดังนั้น แม้ว่าโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนเพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐานยังต้องได้รับการจรรโลงอยู่ แต่เราจำเป็นต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการศึกษาเฉพาะทางซึ่งมีความจำเป็นสำหรับสภาพแวดล้อมสมัยนี้ เช่น โรงเรียนอาชีวศึกษา⁽³⁰⁾ และโรงเรียนเทคนิค ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาผู้ใหญ่และสวัสดิการสังคม หรือศูนย์สำหรับผู้ที่ต้องได้รับการศึกษาพิเศษ รวมถึงโรงเรียนฝึกหัดครูเพื่อสอนคำสอน และเพื่อการให้การศึกษาระเภทอื่นๆ •

สภาสังคายนาฯ ขอวิงวอนอย่างจริงใจไปยังผู้อภิบาลและสัตบุรุษทั้งหลาย ขอจงอย่ารังรองที่จะทุ่มเทเสียสละเพื่อให้โรงเรียนคาทอลิกสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น ขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ในการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ยากไร้ซึ่งทรัพย์สินฝ่ายโลก หรือคนที่ขาดความช่วยเหลือและความรักจากครอบครัวของตน หรือผู้ที่ยังไม่รู้จักพระคุณแห่งความเชื่อ •

10. วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยคาทอลิก

พระศาสนจักรมีความหวังใยสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยด้วยเช่นกัน • พระศาสนจักรตั้งปณิธานว่า ในธรรมนูญของสถาบันชั้นอุดมศึกษาที่ขึ้นอยู่กับพระศาสนจักรจะต้องกำหนดให้การแสวงหาวิชาความรู้ในแต่ละสาขาวิชาดำเนินไปตามหลักการและวิธีการของแต่ละสาขาวิชาเอง และด้วยเสรีภาพในการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งมากขึ้นในแต่ละสาขาวิชา ประเด็นคำถามใหม่ๆ ที่เข้ากับยุคสมัยจะได้รับการหยิบยกขึ้นมาพิจารณา และได้รับการค้นคว้าหาความจริงด้วยความรอบคอบตามแบบฉบับของเหล่านักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแบบฉบับของนักบุญโทมัส อไควนัส⁽³¹⁾ อันจะทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความกลมกลืนกันระหว่างความเชื่อและวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น • ดังนั้น อิทธิพลของแนวคิดแบบคริสต์ที่เป็นสากล มั่นคง และแพร่หลาย จึงผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าทางวัฒนธรรมขึ้น และนักศึกษาในสถาบันเหล่านี้จะได้รับการหล่อหลอมให้เป็นมนุษย์ที่ได้รับการฝึกฝนอย่างดีเยี่ยม พร้อมทั้งจะรับภาระความรับผิดชอบอันหนักหน่วงของสังคม และเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อให้กับโลก⁽³²⁾ •

มหาวิทยาลัยคาทอลิกที่ยังไม่มีคณะเทวศาสตร์ควรจะต้องให้มีสถาบันหรือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญทางเทวศาสตร์ขึ้น และควรจะต้องให้มีการบรรยายเกี่ยวกับเทวศาสตร์ที่เหมาะสมกับนักศึกษาทั่วไป • ด้วยเหตุที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้าได้ด้วยการค้นคว้าที่มีลักษณะเฉพาะของการค้นคว้าแบบ

วิทยาศาสตร์ชั้นสูง มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยคาทอลิกจึงควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสถาบันที่มี
จุดมุ่งหมายเบื้องต้นในการพัฒนาการค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ •

สภาสังคายนาฯ ขอเสนออย่างจริงจังให้มีการก่อตั้งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยคาทอลิกในส่วนต่างๆ
ของโลก ทั้งนี้ ขอให้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเหล่านี้มีความโดดเด่นไม่ใช่ด้วยปริมาณ แต่ด้วยความมุ่งมั่น
ในการติดตามแสวงหาความรู้ • วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเหล่านี้จะต้องพร้อมที่จะเปิดรับนักศึกษาที่มี
ศักยภาพ ถึงแม้ว่านักศึกษาเหล่านี้อาจจะขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาจากประเทศที่
เกิดขึ้นใหม่ๆ •

ด้วยเหตุที่ชะตากรรมของสังคมและของพระศาสนจักรเองเกี่ยวพันใกล้ชิดกับความก้าวหน้าของคน
หนุ่มสาวที่มุ่งมั่นศึกษาในระดับอุดมศึกษา⁽³³⁾ บรรดาผู้อภิบาลแห่งพระศาสนจักรจำเป็นต้องทุ่มเท
พลังกำลังในการเอาใจใส่ดูแลไม่แต่เฉพาะชีวิตวิญญาณของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยคาทอลิกเท่านั้น แต่
ยังต้องมีใจร่อนรนในการหล่อหลอมทางด้านวิญญาณให้แก่ลูกๆ ของพระศาสนจักรทุกคน หลังจากการ
ปรึกษาหารือระหว่างพระสังฆราชแล้ว บรรดาผู้อภิบาลต้องดูแลจัดการให้มีสมาคมหรือศูนย์กลางตามแบบ
ฉบับของคาทอลิก แม้กระทั่งในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คาทอลิก โดยมีพระสงฆ์ นักบวช หรือฆราวาสที่ได้รับการ
คัดเลือกและเตรียมตัวอย่างรอบคอบทำหน้าที่ดูแลให้ความช่วยเหลือทางวิญญาณและการเติบโต
ก้าวหน้าทางสติปัญญาแก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง • ไม่ว่าบรรดาเยาวชนจะศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
คาทอลิกหรือไม่ก็ตาม เยาวชนที่มีความสามารถสูงกว่าและเหมาะที่จะทำหน้าที่ในการสอนหรือการ
ค้นคว้าวิจัยควรจะได้รับความช่วยเหลือและการส่งเสริมให้ยึดอาชีพครูอาจารย์ต่อไป •

11. คณะต่างๆ ทางด้านศาสนศาสตร์

พระศาสนจักรคาดหวังสูงในความกระตือรือร้นและความอุตสาหะของคณะต่างๆ ที่สอนทางด้าน
ศาสนศาสตร์⁽³⁴⁾ • เพราะสำหรับคณะเหล่านี้แล้ว พระศาสนจักรมอบหมายภาระรับผิดชอบอันใหญ่หลวง
ในการเตรียมนักศึกษาของพระศาสนจักรเอง ไม่ใช่แต่เฉพาะเพื่อเป็นพระสงฆ์เท่านั้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เพื่อรับตำแหน่งหน้าที่สอนสาระความรู้ระดับสูงเกี่ยวกับพระศาสนจักรเพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตัวเองของนักศึกษาหรือทำงานธรรมทูตในระดับวิชาการชั้นสูงที่เข้มข้นซึ่งต้องใช้สติปัญญาเป็นอย่างมาก • ในทำนองเดียวกัน คณะเหล่านี้มีบทบาทในการค้นคว้าเจาะลึกลงในแง่มุมต่างๆ ของศาสนศาสตร์
เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งมากขึ้นถึงการเผยแสดงอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อมรดกทางปัญญาแบบคริสต์ที่
สืบทอดต่อกันมาจากบรรพชนได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่ เพื่อส่งเสริมการเสวนาระหว่างพี่น้องของเราที่

แตกแยกไป และการเสวนากับผู้ที่ไม่ใช่คริสตชน และเพื่อตอบคำถามต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาหลักคำสอน⁽³⁵⁾ .

ดังนั้น คณะต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรควรจะทบทวนกฎบัญญัติของตนเพื่อให้สามารถเผยแพร่ศาสนศาสตร์และความรู้ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันได้ดียิ่งขึ้น โดยนำวิธีการและเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้เพื่อชี้ให้นักศึกษาของตนทำการค้นคว้าเจาะลึกยิ่งขึ้น .

12. การประสานงานที่พึงส่งเสริมด้านวิชาการ

ความร่วมมือกันนับเป็นวาระแห่งยุคสมัย • นับวันความร่วมมือกันก็จะเพิ่มพูนมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในระดับสังคมพล ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ • เนื่องจากความร่วมมือกันในทุกระดับนับเป็นสิ่งจำเป็นต่องานวิชาการ จึงควรใช้เครื่องมือทุกอย่างเพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างเหมาะสมในระหว่างโรงเรียนคาทอลิกด้วยกัน และระหว่างโรงเรียนคาทอลิกกับโรงเรียนอื่นๆ เพราะการพัฒนาความร่วมมือดังกล่าวจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์อันพึงประสงค์แก่มนุษยชาติทั้งหมด • ด้วยความพยายามในการประสานงานและการร่วมมือกันที่เพิ่มมากขึ้น ผลจะบังเกิดเพิ่มพูนขึ้นในแวดวงการศึกษาต่างๆ • ดังนั้น ขอให้คณะต่างๆ ของทุกมหาวิทยาลัยดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันนี้ トラบเท่าที่เป้าหมายจะเอื้ออำนวย • นอกจากนี้แล้ว ขอให้มหาวิทยาลัยต่างๆ พยายามทำงานร่วมกันด้วยการส่งเสริมให้มีการจัดการประชุมนานาชาติ ด้วยการร่วมกันค้นคว้าและแบ่งปันทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการเผยแพร่งานวิจัยระหว่างกัน และด้วยการแลกเปลี่ยนอาจารย์เป็นครั้งคราว และด้วยการส่งเสริมกิจกรรมอื่นๆ ที่จะนำไปสู่ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้น .

ข้อสรุป

สภาสังคายนาฯ ขออ้อนวอนอย่างจริงใจต่อเยาวชนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา และเตรียมตัวพร้อมที่จะรับหน้าที่ทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่ขาดแคลนครูซึ่งอาจจะยังผลให้การให้การศึกษาบรมแก่เยาวชนตกอยู่ในภาวะอันตรายอย่างยิ่ง • ในขณะที่สภาสังคายนาฯ ซาบซึ้งใจในการอุทิศตนของบรรดาพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง และฆราวาสในการแพร่ธรรมด้วยการทำงานที่สูงส่งทางการศึกษาในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับ สภาสังคายนาฯ ก็ยังขอกระตุ้นเตือนบรรดาพระสงฆ์ นักบวชชายหญิง และฆราวาสทุกท่านให้มีความมานะอุตสาหะในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และในการเติมเต็มนักเรียนให้เปี่ยมด้วยจิตตารมณ์ของพระคริสต์ ในการบวชขึ้นเพื่อ

ความเป็นเลิศ ในวิธีการจัดการเรียนการสอน และมุ่งมั่นในการค้นคว้าแสวงหาความรู้ จนกระทั่งว่าพวกเขาไม่เพียงแต่จะผลักดันให้เกิดการฟื้นฟูพระศาสนจักรจากภายในเท่านั้น แต่ยังช่วยทำนุบำรุงและเสริมสร้างคุณค่าของพระศาสนจักรต่อโลกในทุกวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกแห่งชาวนับัญญาอีกด้วย •

กรุงโรม – พระวิหารนักบุญเปโตร

28 ตุลาคม 1965

เรา – เปาโล สังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก

NOTES

- (1) Among many documents illustrating the importance of education confer above all apostolic letter of Benedict XV, *Communes Litteras*, April 10, 1919: A.A.S. 11 (1919) p. 172. Pius XI's apostolic encyclical, *Divini Illius Magistri*, Dec. 31, 1929: A.A.S. 22 (1930) pp. 49-86. Pius XII's allocution to the youths of Italian Catholic Action, April 20, 1946: *Discourses and Radio Messages*, vol. 8, pp. 53-57. Allocation to fathers of French families, Sept. 18, 1951: *Discourses and Radio Messages*, vol. 13, pp. 241-245. John XXIII's 30th anniversary message on the publication of the encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, Dec. 30, 1959: A.A.S. 52 (1960) pp. 57-59. Paul VI's allocution to members of Federated Institutes Dependent on Ecclesiastic Authority, Dec. 30, 1963: *Encyclicals and Discourses of His Holiness Paul VI*, Rome, 1964, pp. 601-603. Above all are to be consulted the Acts and Documents of the Second Vatican Council appearing in the first series of the ante-preparatory phase. vol. 3. pp. 363-364; 370-371; 373-374.
- (2) Cf. John XXIII's encyclical letter *Mater et Magistra*, May 15, 1961: A.A.S. 53 (1961) pp. 413-415; 417-424; Encyclical letter, *Pacem in Terris*, April 11, 1963: A.A.S. 55 (1963) p. 278 ff.
- (3) Declaration on the Rights of Man of Dec. 10, 1948, adopted by the General Assembly of the United Nations, and also cf. the Declaration of the Rights of Children of Nov. 20 1959; additional protocol to the Convention Safeguarding the Rights of Men and Fundamental Liberties, Paris, March 20, 1952; regarding that universal profession of the character of human laws cf. apostolic letter *Pacem in Terris*, of John XXIII of April 11, 1963: A.A.S. 55 (1963) p. 295 ff.
- (4) Cf. John XXIII's encyclical letter, *Mater et Magistra*, May 15, 1961: A.A.S. 53 (1961) p. 402. Cf. Second Vatican Council's Dogmatic Constitution on the Church, no. 17: A.A.S. 57 (1965) p. 21, and schema on the Pastoral Constitution on the Church in the Modern World, 1965.
- (5) Pius XII's radio message of Dec. 24, 1942: A.A.S. 35 (1943) pp. 12-19, and John XXIII's encyclical letter, *Pacem in Terris* April 11, 1963: A.A.S. 55 (1963) p. 259 ff. Also cf. declaration cited on the rights of man in footnote 3.
- (6) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, Dec. 31, 1929: A.A.S. 22 (1930) p. 50 ff.
- (7) Cf. John XXIII's encyclical letter, *Mater et Magistra*, May 15 1961: A.A.S. 53 (1961) p. 441 ff.
- (8) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1, p. 83.
- (9) Cf. Second Vatican Council's Dogmatic Constitution on the Church, no. 36: A.A.S. 57 (1965) p. 41 ff.
- (10) Cf. Second Vatican Council's schema on the Decree on the Lay Apostolate (1965), no. 12.

- (11) Cf. Pius XI's encyclical letter *Divini Illius Magistri*, 1, p. 59 ff., encyclical letter *Mit Brennender Sorge*, March 14, 1937: A.A.S. 29; Pius XII's allocution to the first national congress of the Italian Catholic Teachers' Association, Sept. 8, 1946: *Discourses and Radio Messages*, vol. 8, p. 218.
- (12) Cf. Second Vatican Council's Dogmatic Constitution on the Church, nos. 11 and 35: A.A.S. 57 (1965) pp. 16, 40 ff.
- (13) Cf. Pius XI's encyclical letter *Divini Illius Magistri*, 1, p. 63 ff. Pius XII's radio message of June 1, 1941: A.A.S. 33 (1941) p. 200; allocution to the first national congress of the Association of Italian Catholic Teachers, Sept 8, 1946: *Discourses and Radio Messages*, vol. 8, 1946: *Discourses and Radio Messages*, vol. 8 p. 218. Regarding the principle of subsidiarity, cf. John XXIII's encyclical letter, *Pacem in Terris*, April 11, 1963: A.A.S. 55 (1963) p. 294.
- (14) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1 pp. 53 ff. and 56 ff.; Encyclical letter, *Non Abbiamo Bisogno* June 29, 1931: A.A.S. 23 (1931) p. 311 ff. Pius XII's letter from Secretariat of State to 28th Italian Social Week, Sept. 20, 1955; *L'Osservatore Romano*, Sept. 29, 1955.
- (15) The Church praises those local, national and international civic authorities who, conscious of the urgent necessity in these times, expend all their energy so that all peoples may benefit from more education and human culture. Cf. Paul VI's allocution to the United Nations General Assembly, Oct. 4, 1965: *L'Osservatore Romano*, Oct. 6, 1965.
- (16) Cf. Pius XI's *motu proprio*. *Orbem Catholicum*, June 29 1923: A.A.S. 15 (1923) pp. 327-329; decree, *Provide Sane*, Jan. 12, 1935: A.A.S. 27 (1935) pp. 145-152. Second Vatican Council's Decree on Bishops and Pastoral Duties, nos. 13 and 14.
- (17) Cf. Second Vatican Council's Constitution on the Sacred Liturgy, no. 14: A.A.S. 56 (1964) p. 104.
- (18) Cf. Second Vatican Council's Decree on Communications Media, nos. 13 and 14: A.A.S. 56 (1964) p. 149 ff.
- (19) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1, p. 76; Pius XII's allocution to Bavarian Association of Catholic Teachers, Dec. 31, 1956: *Discourses and Radio Messages*, vol. 18, p. 746.
- (20) Cf. Provincial Council of Cincinnati III, a. 1861: *Collatio Lacensis*, III, col. 1240, c/d; Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1, pp. 60, 63 ff.
- (21) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1, p. 63; encyclical letter, *Non Abbiamo Misogno*, June 29, 1931: A.A.S. 23 (1931) p. 305, Pius XII's letter from the Secretary of State to the 28th Italian Social Week, Sept. 20, 1955: *L'Osservatore Romano*, Sept. 29, 1955. Paul VI's allocution to the Association of Italian Christian Workers, Oct. 6, 1963: *Encyclicals and Discourses of Paul VI*, vol. 1, Rome, 1964, p. 230.
- (22) Cf. John XXIII's message on the 30th anniversary of the encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, Dec. 30, 1959: A.A.S. 52 (1960) p. 57.
- (23) The Church considers it as apostolic action of great worth also when Catholic teachers and associates work in these schools. Cf. Second Vatican Council's schema of the Decree on the Lay Apostolate (1965), nos. 12 and 16.
- (24) Cf. Second Vatican Council's schema on the Declaration on Religious Liberty (1965), no. 5.
- (25) Cf. Provincial Council of Westminster I, a. 1852: *Collatio Lacensis* III, col. 1334, a/b; Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1, p. 77 ff.; Pius XII's allocution to the Bavarian Association of Catholic Teachers, Dec. 31, 1956: *Discourses and Radio Messages*, vol. 18, p. 746; Paul VI's allocution to the members of Federated Institutes Dependent on Ecclesiastic Authority, Dec. 30, 1963: *Encyclicals and Discourses of Paul VI*, 1, Rome, 1964, 602 ff.
- (26) Cf. especially the document mentioned in the first note; moreover this law of the Church is proclaimed by many provincial councils and in the most recent declarations of very many of the episcopal conferences.
- (27) Cf. Pius XI's encyclical letter, *Divini Illius Magistri*, 1 p. 80 ff.; Pius XII's allocution to the Catholic Association of Italian Teachers in Secondary Schools, Jan. 5, 1954: *Discourses and Radio Messages*, 15, pp. 551-55B; John XXIII's allocution to the 6th Congress of the Associations of Catholic Italian Teachers Sept. 5, 1959: *Discourses, Messages, Conversations*, 1, Rome, 1960, pp. 427-431.
- (28) Cf. Pius XII's allocution to the Catholic Association of Italian Teachers in Secondary Schools, Jan. 5, 1954, 1, p. 555.

- (29) Cf. Paul VI's allocution to the International Office of Catholic Education, Feb. 25, 1964: Encyclicals and Discourses of Paul VI, 2, Rome, 1964, p. 232.
- (30) Cf. Paul VI's allocution to the Christian Association of Italian Workers, Oct. 6, 1963: Encyclicals and Discourses of Paul VI, 1, Rome, 1964, p. 229.
- (31) Cf. Paul VI's allocution to the International Thomistic Congress, Sept. 10, 1965: L'Osservatore Romano, Sept. 13-14, 1965.
- (32) Cf. Pius XII's allocution to teachers and students of French Institutes of Higher Catholic Education, Sept. 21, 1950: Discourses and Radio Messages, 12, pp. 219-221; letters to the 22nd congress of Pax Romana, Aug. 12, 1952: Discourses and Radio Messages, 14, pp. 567-569; John XXIII's allocution to the Federation of Catholic Universities, April 1, 1959: Discourses, Messages and Conversations, 1, Rome, 1960, pp. 226-229; Paul VI's allocution to the Academic Senate of the Catholic University of Milan, April 5, 1964: Encyclicals and Discourses of Paul VI, 2, Rome, 1964, pp. 438-443.
- (33) Cf. Pius XII's allocution to the academic senate and students of the University of Rome, June 15, 1952: Discourses and Radio Messages, 14, p. 208: "The direction of today's society principally is placed in the mentality and hearts of the universities of today."
- (34) Cf. Pius XII's apostolic constitution, *Deus Scientiarum Dominus*, May 24, 1931: A.A.S. 23 (1931) pp. 245-247.
- (35) Cf. Pius XII's encyclical letter, *Humani Generis* Aug. 12, 1950 A.A.S. 42 (1950) pp. 568 ff. and 578; Paul VI's encyclical letter, *Ecclesiam Suam*, part III Aug. 6, 1964; A.A.S. 56 (1964) pp. 637-659; Second Vatican Council's Decree on Eccumenism: A.A.S. 57 (1965) pp. 90-107.
- (36) Cf. John XXIII's encyclical letter, *Pacem in Terris*, April 11, 1963: A.A.S. 55 (1963) p. 284 and elsewhere.